

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtišanu:	bez piesūtišanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā) par Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
Piesūtot pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13,—	Par atsevišķu numuru 10,—

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

oficiālais laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Redakcija:
Rīgā, pili, 2. st. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili, 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:	
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīnām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligat. studin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

206. num.

Pirmdien, 1937. g. 13. septembrī

Divdesmitais gads

Papildinājumi un pārgrozījumi noteikumos par jūrniekiem.
Noteikumi par Norēķināšanās biroju.
Rikojums par Ķeguma spēka stacijas būvdarbu ieskaitīšanu tehniski nepārtraucamos darbos.
Lēmums par žurn. „The Latvian Exchange Club“ izdošanas apturēšanu.

Ministru kabinets 1937. g. 8. septembrī ir pieņēmis un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Papildinājumi un pārgrozījumi noteikumos par jūrniekiem.

Noteikumos par jūrniekiem (Lik. kr. 1928. g. 212) izdarīt sekojošos papildinājumus un pārgrozījumus:

I. Noteikumus papildināt ar šādiem jaunajiem 9¹, 9², 18¹, un 74¹. pantiem:

9¹. Iekšzemē atļauts piemunsturēt ārzemju braucēja kuģa dienestā vienīgi personas, kam ir jūrnieka braukšanas apliecību grāmatīņa, kuģa formu nosaka Jūrniecības departaments.

9². Uz visiem ārzemju braucēju tirdzniecības kuģiem kapteinim jāslēdz rakstisks dienesta līgums ar kuģa kalpotājiem pēc finansu ministra noteikta līguma parauga.

18¹. Finanšu ministram ir tiesība, sazinājā ar Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kameru un Latvijas darba kameru, noteikt ārzemju braucēju kuģu jūrnieku minimalās algas, ar katru atsevišķu rīkojumu ne ilgāk kā uz 6 mēnešiem.

74¹. Kuģu kapteiņus, kas nav izpildījuši pienākumus, kādi viņiem uzlikti noteikumos par jūrnieku dienesta reģistrēšanu. Jūrniecības departamenta direktors var sodīt administratīvā kārtā ar naudas sodu līdz Ls 500,—.

II. Noteikumu 33. un 55. pantu papildināt šādi:

33.
Jūrnieku, kuģu atļaužu no dienesta ārzmēs šā panta 2., 3. vai 4. punktā minēto iemeslu dēļ, kapteinis rēdera vārdā nosūta atpakaļ uz Latviju uz paša atļautā jūrnieka rēķinu.

Piezīme. Ja sūtišanu izdara Latvijas pārstāvība, tad rēdera pienākums ir nekavējoties atļaut atļaužu ministrijai vai pārstāvībai sūtišanas izdevumus.

55.
Kuģu kapteiņus, kas bez pamatota iemesla samazinājuši finansu ministra noteiktās uztura produktu normas, Jūrniecības departamenta direktors var sodīt administratīvā kārtā ar naudas sodu līdz Ls 500,—.

III. Noteikumu 19., 21., 61. un 63. pantu grozīt šādi:

19. pantā svītrot teikumu „Izmaksu var prasīt vietējā naudā pēc kursa, kādu bankas maksā uz vietas par naudu, kuģa alga noteikta“.

21. pantā vārdus „viena mēneša“ atvietot ar vārdiem „triju mēnešu“.

61. un 63. pantā vārda „klāja“ vietā likt vārdu „personāla“.

Rīgā, 1937. g. 11. septembrī.

K. Ulmanis,
Valsts un Ministru Prezidents.

Noteikumi par Norēķināšanās biroju.

1. Tirdzniecisko prasījumu kārtošanai pēc starptautiskiem nolīgumiem pie Finanšu ministrijas Tirdzniecības un rūpniecības departamenta pastāv Norēķināšanās birojs.

2. Norēķināšanās biroja atbildīgo vadītāju ieceļ finansu ministrs. Norēķināšanās biroja tehnisko darbu veikšanai Tirdzniecības un rūpniecības departaments pieņem uz brīva līguma pamata vajadzīgos ierēdņus.

3. Norēķināšanās birojs ņem no apgrozījumu sumām komisiju, kuģas lielumu un iekasēšanas kārtību nosaka finansu ministrs.

4. Pie Norēķināšanās biroja pastāv kursu starpību izlīdzināšanas fonds, kurā ieskaitāmi ikgadus, darbības gadam noslēdzoties, pēc uzturēšanas un citu izdevumu atvilkšanas, visi Norēķināšanās biroja ienākumi. Fondā ieskaitītās sumas izlietojam kursu starpību dzēšanai atsevišķos kliringos, pārskaitot norakstītām kursu starpībām atbilstošas sumas uz attiecīgo kliringu tekošiem rēķiniem.

Fondā uzkrājamos līdzekļus vajadzības gadījumā var pārskaitīt uz atsevišķo kliringu tekošiem rēķiniem arī ikmēnešus.

5. Norēķināšanās birojs neatbild par kursu starpību un citiem zaudējumiem, kas varētu celties viņa klientiem sakarā ar izdarīto norēķināšanos, un nemaksā procentus par izmaksājamām sumām.

6. Norēķināšanās biroja darbības instrukciju izdod Tirdzniecības un rūpniecības departaments un apstiprina finansu ministrs.

7. Šie noteikumi piemērojami darījumiem sākot ar šī gada 1. augustu.

Ar šo atcelti noteikumi par Norēķināšanās biroja (Lik. kr. 1932. g. 83, 1935. g. 71 un 1936. g. 70).

Rīgā, 1937. g. 8. septembrī.

K. Ulmanis,
Ministru prezidents.
Finansu ministrs L. Ēkis.

Valdības rīkojumi un pavēles.

20. rīkojums

1937. g. 8. septembrī.

Atbrīvoju no amata maksimālo vecumu sasniegušo „Valdības Vēstneša“ redaktoru Matisu Āronu, skaitot ar š. g. 31. oktobri.

Ieceļu līdzšinējo „Valdības Vēstneša“ redakcijas locekli Jāni Ozolu par „Valdības Vēstneša“ redaktoru, skaitot ar š. g. 1. novembri.

Ministru Prezidents K. Ulmanis,
Valsts kanceļijas direktors D. Rudzītis.

Rīkojums.

Pamatojoties uz likuma par darba laiku (Lik. kr. 1922. g. 74 un 1924. g. 77) 21. pantu, nosaka, ka Ķeguma spēka stacijas būvdarbi ierindojami tehniski nepārtraucamos darbos, kur jāstrādā dien-nakti mainās nepārtraukti 24 stundas, saskaņā ar darba laika likuma 13. pantu.

Rīgā, 1937. g. 10. septembrī. 60.

Sabiedrisko lietu ministrs A. Bērziņš.
Darba aizsardz. pārvaldes priekšn. v. i. J. Vitiņš.

Lēmums.

Pamatojoties uz noteikumu par kara stāvokli 17. panta a) un h) punktiem, nolemju: apturēt žurnāla „The Latvian Exchange Club“ izdošanu. Izdevējs Kārlis Mikelsons, dzīv. Rīgā, Avotu ielā 50, 17./18. dz.

Rīgā, 1937. g. 10. septembrī. 7771.

Sabiedrisko lietu ministrs A. Bērziņš.
Preses un biedr. nod. vad. R. Lapsiņš.

Valsts Prezidenta Dr. K. Ulmaņa runa š. g. 12. sept. svinīgā aktā pie Bērzmuižas pamatskolas.

„Ļoti godātie svētku dalībnieki, ministru kungi, ģenerāļu kungi, valdības iestāžu, pašvaldības iestāžu pārstāvji, bērzmuižnieki, līvberznieki, šķibenieki, sīpelnieki un viesi no Rīgas, Jelgavas un citām vietām, kur tagad mājā agrākie mūsu pagasta iemītnieki un kas šodien uz šiem svētkiem atbraukuši.

Es jums visiem jo sirsnīgi pateicos par to draudzīgo mīlo sveicinājumu un suminājumu, atminoties, ka 4. septembrī manā mūžā piepildījies 60 gadi. Mīlie draugi, visi tie, kam šie 60 gadi ir tuvu klāt, vai pat pāri, par šo dzimšanas dienu, Dievs zin, ka lieliski nepriecātos. Man jāsaka, ka es gan priecājos par to un manam priekam ir svarīgs iemesls, un proti, ka šie 60 gadi ir sagādājuši man šo dienu, ir nodrošinājuši man šīs aizkustinošās stundas, kad es varu būt atkal sava tēva pagastā. Man laužas uz lūpām vārdi, lai ar jums atgādinātu skaisto dziesmu, ko pie jums tik bieži dzird un kuģas vārdi ir apmēram tādi, ka katram no jums jācenšas, lai izdotos taisnu vagu dzīt, lai ilgi būtu lemts dzīvot sava tēva pagastā. Un ja arī nav nolemts visiem tiešā vārda nozīmē dzīvot sava tēva pagastā, tad taisnu vagu izdzīt jācenšas visiem, man un jums. Nekas nedrīkst apstāties. Un ja mēs savā pagastā nevaram dzīvot, diendienā mūsu bērības tekas mīt, tad tomēr lai savās domās mēs varētu dzīvot sava tēva pagastā. Tāpēc šodien man ir liels prieks, ka es varu pēc ilgiem gadiem būt šē jūsu vidū, Bērzmuižas un kaimiņu pagastu iedzīvotāju un viņu draugu vidū, ka es varu te atkal satikties ar vienu otru no saviem jaunības draugiem, skolas biedriem, lai varētu atkal vai nu tieši vai arī tikai domās pastaigāties pa tām tekām, pa kuģam jaunības dienās bija liels prieks staigāt. Man tagad ir izdevība un liels gandarījums atgriezties uz brīdī manā pirmā Dievnamā, manā pirmā skolā un parādīt savu cieņu un pateicību šiem iestādījumiem un cilvēkiem, kas viņās strādā un kas viņām kalpo, atgriezties šē godbijībā un pateicībā dzimtajos kapos un pieiet kaut uz īsu brīdī dzimtajā kapsētā pie tēva, mātes un piederīgo kapu kopām. Man sirdī paceļas žēlums par to, ka nav lemts man redzēt viņus, ne tēvu, ne māti, ne arī manus brāļus šodien jūsu vidū. Viņiem nebija lemts kopā ar mums šo dienu piedzīvot. Bet ir lietas, kuģas no mums neatkarājas un kuģas notiek neatkarīgi no mūsu gribas, un ar tām mums jāsamierinās.

Bet šodien zeltu, sabiedrisko darbinieku, jaunatnes un visu iedzīvotāju vidū es varu būt ar vēl jo lielāku prieku un gandarījumu sadraudzībā un vienībā; vecās draudzības nostiprināt, jaunās draudzības radīt — tas arī lai būtu viens no šīs dienas uzdevumiem un panākumiem. Un tamdēļ es lūdzu jūs nebūt par daudz pārsteigtiem, ka es šīnī vietā runāšu uz jums tā, ka tas jums izlikšies ļoti personīgi. Manas domas griežas atpakaļ dažus gadu desmitus, un garā es pārdzīvoju šos gadu desmitus. Taisni šīnīs dienās visspilgtāk atmiņā es atgriežos pie pirmās skolas dienām, kuģas sākās 1886. gada pavasarī. Tā tad jau 51 gads ir pagājis no tā pavasara, kad pirmo reizi atrācu uz šo skolu. Toreiz šim liepiņam bija gadu 20—25, un kādas tagad viņas lielas! Bet viņas aug vēl ilgus gadus. Ja arī paceltos jauns skolas nams, vecās liepiņas paliks, viņām jāpaliek, un lai viņas aug vēl ilgus, ilgus gadus. Ar skolu man saistās tikai labas, mīļas atmiņas. Atmiņas no šim siltuma un aizrautības pilnajam pirmam skolas dienam, kuģas toreiz dažkārt likās arī savu nastu un smagumu pilnas. Man toreiz likās, ka mums par daudz liek mācīties, lai gan tagad vēl vairāk liek mācīties, un daži uzdevumi man likās ļoti grūti. Jūs atceraties, ka

1887. gadā notika mācības valodas maiņa mūsu skolās visā Latvijā, un tas stāvokli padarīja vēl grūtāku. Bet skola deva lielu prieku, jo mums bija skolotāji, vīri, kas bija pieķērušies savam skolotāja uzdevumam. Ievērojāt, es neteicu — amatam, es teicu — uzdevumam, un tāpēc viņiem nekad nepietruka mīlestības un sirsnības, kad viņi ieradās klasē, vai arī, kad viņiem gādījās runāt ārpus mācības stundām. Mēs pieķērāmies mūsu skolotājiem ar cienību, un viņi patiesi to bija pelnījuši. Un es droši apņemos apgalvot, ka daudzi, daudzi no tā laika skolēniem arvien vēl labprāt atgriežas atmiņās pie pirmās skolas un skolotājiem. Es pieminēju te savus pirmos skolotājus Cīruli un Stoiceru. Man šīnī vietā un brīdī gribētos novēlēt šiem abiem skolotājiem, kas abi vēl dzīvi un vienam no viņiem jau pāri par 90 gadiem, lai viņiem arī pēdējie gadi, kas viņiem lemti, būtu pēc iespējas gaišas, siltuma un miera pilni. Viņi mums bija paraugs un priekšzīme. Es atceros, ka dažu brīdī klasē klausoties, kā mums skolotājs skaidroja daudz un dažādas lietas, kas mums bija svešas, es domāju: kaut jel kādreiz tā diena pienāktu, kad es tik daudz zinātu, kā mūsu skolmeisters. Tā bija svēta vēlēšanās. Ciešās attiecības starp skolotājiem un skolniekiem radīja mūsos tādu apņemšanos, ka nu nedrīkst atlaisties, katram jāzina un jāpadara savs darbs vislabāk, visi uzdevumi jāsaņem labi, lai skolotājam būtu prieks.

Ja jums, jaunie puīši un meitenes, liktu klases izslaucīt un ūdeni sanest un visus citus darbus padarīt! Jūs domājat, ka mums kāds bija, kas pienes ūdeni, ko muti nomazgāt, vai bija kāds, kas to aiznesa. Pašiem uz dīki bija jāiet. Tagad jau ir citi laiki, citas parašas. Bet tam bija arī savs labums. Par sliktu nebija ne tā muguras izlocīšana, ne tā roku pastaipšana. Tā izaudzināja atziņu, ka pašam par sevi jāgādā, ka nevar gaidīt uz citiem, ne arī prasīt, lai citi tevi apkalpo (aplauši). Pienāca skolas beigšanas gads, aizgājām uz Jelgavas un citām skolām. Pēc skolas nobeigšanas nāca pati dzīve. Un tad pēc dažādiem mēģinājumiem un dažādiem dzīves raibumiem, toreiz dzirdēja skumjas nopūtas no draugiem un labvēļiem, kad es pabeidzu Jelgavas skolu un atgriezos atpakaļ pie vienkārša melnā darba, vai nu tēva mājās, vai arī pie svešiem ļaudīm, kaut gan šīs darbs bija tas pats zemnieku darbs, vai šī darba turpinājums un papildinājums ārpus saimniecībā.

1902. gadā es jau sāku skaidrāk redzēt savu dzīvi un skaidrāk saskatīt savas dzīves darbus, protams, ne sikumos, bet galvenā virzienā. Man bija iespējams jau toreiz izšķirties par to, kas būtu manas dzīves ceļš, un nākt skaidrībā par to, kādam tam jābūt, ja arī gala mērķis toreiz vēl nebija saredzams. Vismaz viņš atradās tādā tūlumā, ka teikt nevienam par to es nedrīkstēju, jo kad es būtu sacis par to runāt, tad visi mani draugi un labvēļi būtu centušies mani atrunāt, lai gan to nebūtu varējuši! (Aplausi.) Un tad kā izmēģinājums, pārbaudījums tam, vai es esmu pareizi izšķīries un pareizi izvēlēties, nāca 1902. gada vasarā pirmie piensaimniecības kursi tepat Bērzmuižas „Druvā“. Varbūt ka viens otrs no klausītājiem vēl atminēsies tās dienas. Par kursiem tika teikts, ka jau toreizējos pirmos mūsu tāda veida kursus pirms 35 gadiem klausītāji tomēr esot varējuši šo to mācīties; es ceru, ka tas tā būs bijis. Skaidri es to nezinu, bet skaidri zinu ko citu — es pats tajosursos mācījos — ļoti daudz, jo kamēr jūs, bijušie kursisti, kas esat šē, un citi, kas nav tagad šē, skatīties un klausīties mani, arī es skatījos uz jums un redzēju, kas atspoguļojas jūsu acīs, dzirdēju jūsu piezīmes,

jautājumus un vērtējumus un tos visus sev pierakstīju, kā vērtējumu un kā apsvērumu par šiem pirmajiem kursiem.

Kā jau teicu, tās bija mēģinājums un pārbaudījums tālākam darbam un tālākam uzdevumam. Šiem kursiem bija tas labums, ka šie kursi deva man apstiprinājumu un pierādījumu par manu nodomu un planu pareizību. Toreiz deviņdesmito gadu otrā pusē un šī gadu simteņa pirmos gados, sešdesmito un septiņdesmito gadu brīnīšīgais atmodas laikmets bija tikpat kā aizmirsies. Astoņdesmito gados bija sākusies mums labi pazīstamā sekība un nevienprātība. Nāca klāt vēl svešais krievu iespaids agrākā vācu iespaida vietā. Bez tam vēl deviņdesmito gados uzpeldēja svešu zemju vienpusīgās mācības par šķiru pretešībām, par šķiru cīņām un par šķiru kariem. Jūs, kas tai laikā jau lasījāt laikrakstus un grāmatas, gan atminēsities, ka krietni liels skaits mūsu darbinieku kā visaugstāko sasniegumu, kā vislabāko varēšanas pierādījumu saskatīja to, ka varēja stāties pie tā ārīšanas, kas agrāk bija celts. Deviņdesmitie gadi un šī gadu simteņa sākums bija mūsu nacionalisma atplūdums, kad notika tautiskās sajūsmas ārīšana. Tam visam vēl klāt deviņdesmito gados iestājās saimnieciskā krīze lauksaimniecībā. Protams, tas nevarēja nekādu pacilitāti nekur radīt. Mēs novērojām, ka toreiz jaunatnē, sevišķi augstāk skolotās lauku un pilsētas jaunatnes vidū, auga un izplatījās uzkrītošā vienaldzība pret visu to, kas sešdesmito, septiņdesmito gados bija gājis visaugstākos viļņos. Un kur tādas vienaldzības nebija, tur radās piegriešanās svešām, nacionalismu, tautību, vienprātību un vienību ārdošām mācībām. Nebija vairs augstākais uzdevums celt un radīt, bet nu bija laiks atnācis, kad vislielākās varonības pierādījums bija visskaļākā ārīšana. Un arvien dziļākas saknes sāka laist no ārzemēm atvestās mācības — tikai vienas šķiras, pilsētas fabriku strādnieku atbalstīšana, bet citiem nedot neko.

Bet tad arī bija skaidrs vienam otram, ka ir vajadzīgi cilvēki cīņai par tautu, tautību, par zemi, par vienprātību, par tautas spēku un stiprumu, par uzdevumiem, kurus izcīnīšana nestu labumu visiem, nestu svētību vispārībai. (Aplausi.) Bija jādomā, ka būs vajadzīgi cilvēki arī tiem uzdevumiem, kurus izcīnīšana nestu labumu visiem, ne tikai vienai saujiņai cilvēku, vienai grupai vai šķirai, bet kurus mērķis būtu svētību nest vispārībai. Pacēlās balsis, ka vispārības labums jācēl augstāk par atsevišķu grupu, šķiru, atsevišķu cilvēku labumu, bet tās balsis nozuda citu balsu vidū. Es arī pievienojos tiem cilvēkiem, kas nostājās cīņai šaipusē, un es arī iegāju viņu vidū. Un tagad jūs nebrīnāties, kad lasiet avīzēs par šīm dienām, ka Bērzmuižas kurss nobeidzot, lektors Ulmanis toreiz teicis kā beidzamos vārdus šķiroties un atgādinājis visiem: pirmā vieta, klausītāji, ir, ka pie šo mērķu sasniegšanas vajadzīga vienprātība, jo bez vienprātības nekad nekas labs nav sasniedzams. (Aplausi.) Tas bija toreiz pirms 35 gadiem, un ja tagad jūs dzirdiet kādreiz retumis, kad es runāju par vienprātību un vienību, tad nedomājiet, ka tas cēlies vakar vai aizvakar. Tāpat nebrīnāties, ka 1903. gadā es, rakstot Enzeliņam uz Valmieru, esmu teicis, ka jā rūpējas par labu kalpošanu vispārībai kopīgā darbā un kopīgos uzdevumos. (Aplausi.) Tas, kā redziet, nav nekas jauns, un ja teikts pirms 35 gadiem un ja es to atgādinu, tad sapratīsiet, kāpēc arī tagad es un valdība rūpējas arī par strādnieku, pilsetu un lauku strādnieku labklājību un ne tikai par zemturkiem, rūpniekiem, tirgotājiem, amatniekiem. Jūs sapratīsiet tagad, kāpēc manā un valdības programā jūs atradīsiet ne tikai ražas un cenas un citus saimnieciskus jautājumus, bet atradīsiet arī gādību par kultūras celšanu. (Aplausi.) Kāpēc to tik bieži te atkārtoju? Tapēc, ka ir vēl mūsu dienās cilvēki, kam grūti pie šīs prasības, vienīgās pareizās prasības mūsu dienās, pierast. Tapēc tad šo vārdu bieži atkārtošana un cilāšana. Bet viņiem varētu palīdzēt pie tā pierast viena parādība, viena patiesība, ka visi tie daudzie gadi, gadu desmiti, varbūt gadu 40, kuri mūsu dzīvē pazīstami kā šķiru cīņas gadi, taču nav devuši cerētos augļus un nav devuši ne cerētos, ne arī solītos panākumus. Un tapēc mēs varam droši teikt, ka mācība, kas tai pretīm stāv, proti, vispārības labums, gādība par visu tautu, tā būs stipra un pareiza un tā dos labākus panākumus. (Aplausi.)

Vēl kas cits bija skaidrs toreiz pirms 35 gadiem, proti: izvēlētais darbs un darba ceļš prasā neatvairāmi no tā, kas šo ceļu izvēlējis, ka vēlāk nedrīkst rasties nekādi apstākļi, ne mājas, ne ģimenes dzīvē, kas varētu šī ceļa uzsācēju atturēt no iesāktā darba, atvairīt, novirzīt no izvēlēta ceļa. Vajadzēja atrasties no visa un būt skaidrībā, ka jāpaliek bez visām personīgām saitēm un saistībām. Arī tas ir sasniegts, kā jūs visi to redziet.

Tajā laikā, verojot dzīves notikumus, man gadījās rokās kāda grāmata. Virsraksts tai bija „Puscilvēki”. Šī grāmata bija laba mācība: Neatstāt iesāktu pusceļu, lai arī dažreiz priekšā liktos nepārvaramas grūtības. Un tad vēl — daudz nerunāt par saviem nodomiem, bet gan darīt un strādāt, ja runāt, tad tikai tad, kad panākumi jau ir nodrošināti. Vai, vēl labāk, nemaz nerunāt, bet darīt, un tad lai padarītais runā. Un tad, ja vajadzīgi paskaidrojumi, tad tos paskaidrojumus dot. Galvenais pie visiem darbiem ir nevis plāna taisīšanas, izrunāšanās, bet izdarīšana (aplausi).

Ir kaut kas tāds, ko es toreiz nezināju, un ko es tagad zinu. Arī jums šovakar izradē tiks parādīts, ka mūsu zemgaļu asinis rit laba tiesa asiņu lāses, kuņas ir nākušas no koklētāju dzīslām. Mīļie draugi, ko tas nozīmē? Tas nozīmē: skaļas runas un lieli plāni, bet bieži jo mazāka izdarīšana, jo izšķirošā brīdī nav vairs drosmes, jo izšķirošā brīdī uzreiz parādās liela zīme kaut kur priekšā uz ceļa: nē, es nevaru, jo, redzi, man ir draudzības un mīlas žēl, un tapēc nevaru riskēt ar ko, un man žēl arī manu dzīves ērtību. Redziet, tās ir to koklētāju asins lāses, kuņas rit arī mūsu dzīslās. Tapēc mūsu dzīvē darbi bieži netiek vārdiem līdzīgi.

Toreiz man nebija vēl tik skaidrs kā tagad, es vēlāk tikai to iemācījos, ka katrai lietai un savam darbam ir sava vieta un savs laiks. 1925./1926. gadā es sāku mēģināt atdzīvīnāt atmiņas par sešdesmitiem-septiņdesmitiem gadiem, par nacionālo atmodu, un es toreiz dažās vietās nolāsīju runu „Kad mūsu tēvi bija jauni”. Bet visur toreiz atdūros uz tik lielu vēsumu un neat-saucību, ka nospriedu vēl nogaidīt, līdz pienāks īstais laiks. Un to es arī sagaidīju! Tā tad redziet, katram darbam ir sava laiks un sava vieta. Arī ar pacietību, nogaidīšanu var cerēt tikt pie sava mērķa. Tani laikā bija citas cīņas un citi cīņu iemesli, kuri bija daudz griezīgāki un daudz asāki par nupat minēto.

Ja dzīvē man līdz bija paņemts pamatnoteikums — par tautu, par zemi, priekš tautas un priekš zemes, — tad arī valsts politikā mums jācīnās par šiem pašiem uzdevumiem un mērķiem. Ja arī tas laika apstākļos un notikumos var norītēt tikai soli pa soli, varbūt mainoties vienreiz vienā frontes gabalā, otrreiz otrā, tad tomēr pie šī pamatnoteikuma ir jāturas. Un turoties pie šī pamatnoteikuma, dabīgi, ka toreizējos gados vajadzēja rasties domas starpībām un sadursmēm ar visiem, kas nostājās uz pretējā viedokļa, un kas iedomājās, ka valsts labumi un priekšrocības domātas tikai viņam vien, vai viņa tuvākiem radiem, vai draugiem, vai šaurai grupai, vienai saujiņai cilvēku. Vajadzēja nonākt sadursmē un cīņā ar šo otro ieskatu. Visi lieli upuri kaujas laukos bija taču nesti vispārības un nevis atsevišķu cilvēku labā. Tas bija aizmirsts. Šis jaunais uzskats, kas pamazām sāka pemt virsroku draudēja mūsu ieguvumus iznīcināt, draudēja mūs atkal novest svešu kalpībā, laupot mūsu patstāvību un neatkarību.

Man ar lielu pateicību jāsaaka, ka šai cīņai man radās ļoti daudz draugu un palīgu, kam bija vienādas domas ar mani, kam bija tie paši mērķi kā man. Es no savas puses centos pie viņiem iet ar to pašu uzticību un lojalitāti. Paldies Dievam, arī tagad man ir daudz labu palīgu tagadējo uzdevumu pildīšanā, tagadējās cīņās. Istā uzticība, istā lojalitāte pamatojas uz iekšējā patiesīguma katrā cilvēkā, kas ietērpjas vārdos un darbos, ja arī dažkārt nav speciāli zvērestī doti par šo uzticību, par šo lojalitāti. Uzticības un lojalitātes nav, ja cilvēka dzīves likumā nevalda šis iekšējais patiesīgums. Nav lojalitātes, ja skaļi slavē likumus un rīkojumus tie, kam viņi jāpilda, vai arī tiem, kam jābūt nomodā par viņu pildīšanu, ja pēc skaļās šo likumu un rīkojumu saslavināšanas viņi klusībā nodomā, vai draugu vidū pasāka: tie jau nav man, ne arī jums, draugi, rakstīti, tie jau ir citiem kaimiņiem un tāllem laudim, jo redzi, es jau stāvu tiem kungiem tuvu, tie man pazīstami un tapēc man šie likumi un rīkojumi nav jāpilda. Tā nav ne uztic-

cība, ne lojalitāte. Man jāsaaka, ka mēs šādas lietas tomēr novērojam, arī mūsu dzīvē. Ir kāda ļoti sāpīga parādība, kas nodarbina mūsu sabiedrību un likumdošanas iestādes, tas ir smagais jautājums par satiksmes nelaimēm ar automobiļiem. Šis jautājums ir visasākais pārbaudījumu nāzis istai uzticībai un lojalitātei, drosmēi, dūšai un iekšējam patiesīgumam. Tas pats zīmējas uz dzīvi mūsu biedrības un uz parādībām daudzās un dažādās amatu personu darīšanās, sanāksmēs, satiksmē un sadzīvē ar līdzpilsotiem. Dzīvē nav nekāds sapnis vai viegla pastaigāšanās; dzīvē ir darbs un pienākumi un uzticība.

Tālāk es gribu parunāt dažus vieglākus vārdus. Tādos gadījumos kā šodien bieži vien mēdz prasīt un apvaicāties: labi, tik daudzi gadi nu nodzīvoti, kādi tad bija jūsu dzīvē tie gaišākie, svarīgākie, patīkamākie brīži, pie kuriem jūs savās domās atgriezāties? Labprāt atbildēšu uz šo jautājumu. Minēšu tikai dažus svarīgākos gadījumus, jo garos gados sakrājas diezgan daudz patīkamu brīžu. Ir bijuši ļoti izšķiroši brīži, kuri visiem redzami un zināmi, un arī tādi, kuri klusībā atstāj dziļas pēdas sirdī. Vienu no šādiem es gribu te atcerēties.

Manas domas iet 20 gadus atpakaļ uz bēgļu laikiem, uz 1916. gadu Valmierā. Valmierā 1916. gada vasara bija ļoti smaga. Daļa no jums to vēl atcerēsies. Lielākās briesmas bija tās, ka mūsu cilvēki sāka zaudēt visu ticību, cerību un palāvību. Arī es toreiz biju bēgļu darbinieks, un Vasaras svētkos man gadījās bēgļu sapulcē Valmieras latviešu biedrībā dažus vārdus bēgļiem pateikt. Un tas tā sagadījās, ka toreiz man pašķirts vaļā vecā, biežā grāmata, kuņas vecās derības nodalījumā es atradu šādus vārdus, kas bija rakstīti citā valodā: ja tautai ir zudušas viņas vizijas, tad tai jāiet boja. Mūsu valodā tur bija teikts: ja tu mana tauta reiz lausi aiziet zudumā priecās mācībai, tad zini, tas ir tavs gals. Šodien es šīs vizijas, šīs dvēseles skates saturu izteiktu šādiem vārdiem: tautai kurus dvēselē nav iedēdzināts mirdzums par viņas nākotnes varenību, ir lemts iznīkt un bojā aiziet. (Aplausi.) Toreiz tai Vasaras svētku dienā Valmieras latviešu biedrībā es kādu laiciņu runāju par šo vārdu nozīmi un saturu, par mums, latviešiem, par latviešu tautu. Es teicu, ka ja viens, divi, trīs gadi grūti bijuši, ja daži tūkstoši aizgājuši no mums bēgļu gaitās prom, vai tad tapēc būs beigas, vai tapēc būs gals? Tikai vienu nedrīkst zaudēt: savu sirds dedzību, savu sirds degsmi, šo dvēseles skatu, šo viziju par nākotnes mirdzumu un varenību; ja tā paliks dzīva, tad tauta varēs uzvarēt visās grūtībās, tauta paliks dzīva un dzīvos mūžīgi (aplausi). Un visus tos gadus es arvien atgriezos pie tā brīža, pie tās izjūtas, kas pildīja manu sirdi, kad skatīju mirdzumu klausītāju acīs un skatīju viņu sejas, ka tur pamazām zuda visa bezdūšība, viss izmisums un bailes, un viņu sejas atkal ie-

mirdzējās jauna cerība, jauna palāvība. Tas ir viens no tiem brīžiem, par kuriem reti runā, runā tikai tādās reizēs kā šodien, bet kurus atmiņas paliek uz ilgiem laikiem, paliek uz visu mūžu.

Tālāk, mīļie draugi, man nav vajadzīgs daudz vārdu lietot, lai aprakstītu to izjūtu un to svarīgo brīžu iespiešanos atmiņā uz visu mūžu, kas saistās ar 18. novembri 1918. gadā — ar mūsu valsts proklamēšanu, ar mūsu patstāvības un neatkarības iegūšanu; tāpat ar 15. maiju 1934. gadā, ar tiem noteikumiem un pārvērtībām, kas mums pavēra atkal jaunu ceļu, kas parādīja, uz kuršu pusi atkal jāiet, lai varētu tikt ar jaunu spēku uz priekšu. Vēl vienu brīdi es gribētu jums pāris teikumus priekšā celt. 15. novembri 1918. gadā Valkā bija sapulcējušies toreizējie lauku zemnieku darbinieki. Tā bija sēde, kurā man vajadzēja ierasties un uzstādīt jautājumu, vai laucinieki, zemnieki vēlas savu valsts patstāvību, neatkarību, jeb viņi vēlas tālāk kalpot citiem. Visiem 18. novembra priekšdarbiem Rīgā vajadzēja apriekšu atvest piekritošu atbildi no laukiem. Un šai sanāksmē Valkā atskanēja atbilde: jā, mūs nekas nevar sabaidīt, mēs vēlamies, lai latviešu tauta tiktu pie patstāvības, lai tiktu pateikts izšķirošais vārds Rīgā, lai mēs dabūtu savu valsti, savu neatkarību. Tas bija atkal brīdis, par kuru bieži nerunā, bet kas bij izšķirošs visā mūsu dzīvē un vēsturē.

Un tā nu es tuvojos savas uzrunas beigām. Bērzmuižas un kaimiņu pagasti var būt lepnī uz saviem sasniegumiem atsevišķās saimniecībā, atsevišķos pasākumos un visā dzīvē kopā ņemot. Viņi var ar gandarījumu rādīt uz to, ko sasniegusi viņu lauksaimniecības biedrība „Druva”. Šīs biedrības dibināšana sāka 1871. gadā, 1892. gadā tā dabū statutus. Viņa ir viena no vecākām darbīgākām lauksaimniecības biedrībām Zemgalē visā Latvijā. Arī citas biedrības vēlāk nāca klāt. Es pieminēšu uzdenieku pirmo kopdarbības pasākumu, kad 1878. vai 1879. gadā 8 uzdenieki nopirka kopīgi kuļmašīnu; tas bija ļoti ievērojams pasākums.

Jūsu uz priekšu iešana lauksaimniecībā, sabiedriskā dzīvē, skolās; atbrīvošanas cīņu dalībnieku piemiņas plāksnes, atbrīvotāju pieminēklis pie baznīcas, ģenerāļa Balloža mājas tēpat Bērzmuižas tuvumā, — visas tās ir godam minamas lietas. Tas pats ir sakāms par visu mūsu valsti. Cīņu, ķīlū un sīko darbiņu, nespēka un nevarības laiki ir prom. Tagad visur ir uzvarējusi kopš senlaikiem sludinātā vienprātības un vienības ideja. Valdības rūpes aptver un viņas gādība attiecas uz visiem. Valdība ir sargā vieta vispārības labumam. Neveiksmju vietā tagad ir spidoši sasniegumi pagastos, apriņķos, novados un visā valstī, jo tagad mums vecās nevarības un nespēka vietā ir vienota tauta. Mums ir viens mērķis, viena griba un viens spēks. Ar lepnumu mēs sakām, un ar lepnumu mēs varam teikt: „Tev mūžam dzīvot, Latvija!” LTA.

Valsts Prezidenta Dr K. Ulmaņa runa, Bērzmuižas pamatskolai karogu pasniedzot.

„Bērzmuižnieki — pagasta vecākais, skolas pārzinis, skolotāji, skolnieki, audzinātāji, bērni un vecāki! Jūs saņemsiet nupat šodien iesvētīto savas Bērzmuižas skolas karogu. Karogs ir vienotājs, aicinātājs, kopā saucējs un kopā turētājs. Karogs ir vienības zīme un iezīme. Karogs tiek izvēlēts no cilvēkiem, kad sasniedzas rokās kopīgam darbam, kopīgam uzdevumam. Arī skolas darbs ir šāda roku sasniegšanās kopīgam darbam, kopīgam uzdevumam mūsu jaunatnes labā. Karogu lieto biedrības. Karogs ir arī tā vienības mērķa un kopā iešanas zīme, kas tiek augsti pacelta kara laukos, kaujās un cīņās, kas aicina kopā un satur kopā visus tos, priekš kuriem šis karogs ir goda zīme. Tā arī visiem karogiem vajaga būt ne tikai vienības zīmei, bet arī goda zīmei.

Arī šis karogs, ko šodien saņems Bērzmuižas skola, kas tiks nodots no manām rokām pagasta vecākam un no pagasta vecākā rokām skolas pārzinim, — arī šis karogs ir pelnījis to, ka viņš tiek godā turēts. Viņa nesēji, visi tie, kuriem šis karogs ies pa priekšu, pār kuršu galvām šis karogs plivošs kā viņu karogs, visi tie būs arī aicināti šī karoga godu un slavu veidot. Pie šī uzdevuma ir un būs aicināti skolotāji, skolnieki, sabiedrība, pašvaldība un arī valdība. Katrs savā veidā un savā vietā lai par to gādā. Mēs varam tai zinā-

laimīgi saukties, ka mēs, ja arī dažkārt caur ciešanām, zinām no saviem piedzīvojumiem, ka karogs ir jāgodā un tā slava jāievēro. Kas zīmējas uz valdību, tad ļaujiet man jums šīnī vietā pateikt, ka valdība ir gribējusi skolu karogu godā celt un viņa slavu vairot vispirms jau ar 1934. gada jauno skolu likumu. Tālāk minēšu 1935. gada 28. janvāra Draudzīgo aicinājumu, kas arī Bērzmuižas skolai ir devis ievērojamu labumu un vispār palīdzējis skolām pavairot grāmatu un citu mācības līdzekļu skaitu. 1935. gada pavasarī notika pirmie skolu izlaiduma akti ar piemiņas grāmatu pasniegšanu visiem skolu beigušajiem. Šie izlaiduma akti tagad ir gājuši plašumā un laiduši dziļas saknes mūsu dzīvē. Te klāt nākusi gādība par skolu un skolu apkārtnes izdaiļošanu, kam liecība saskatama arī šē, Bērzmuižas skolā. Te piedalījies valdība, pašvaldības, biedrības, skolu draugi. Vispār mēs varam teikt, ka skolas ir atkal sabiedrībā atpakaļ iegājušas, un skolotāji ir atkal kļuvuši pilntiesīgi sabiedrības locekļi.

Bērzes skolai šodien tiek pasniegts karogs. Lai tad blakus visam citam šis karogs kalpotu arī tam, ka viņš, bieži parādīdamies sabiedrībā, bieži būdams pacelts acu priekšā, visiem bērzmuižniekiem un viņu draugiem atgādinātu, ka viņu skola prasā kopšanu, sargāšanu un mīlestību no visiem viņas tagadējiem, bijušiem un nā-

Rīgas apgab. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs K. Riekstis (kanceļa Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Ls 3260,— aizdevuma nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 18. decembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jūles Bertmanis nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Bebru pag., ierakstīta zemes grāmatu reg. 12371. num. un sastāv no jaunbebru muižas zemesgabala „Stabulnieki 23F un Fa”, 21,60 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 3900,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 3700,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 390,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās kanceļā. 16838 Rīgā, 1937. g. 5. augustā.

Tiesu izpild. K. Riekstis.

Rīgas apgab. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstis (kanceļa Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Ls 4380,— aizdevuma nokavēto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 18. decembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Arnolda-Arvida Ticmaņa un Natālijas Grūbe, dzim. Ticmanis, nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Baldones pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistra 5554. num. un sastāv no Bramberģu saimniecības atdalītām „Ticmaņu” mājām, 40,85 deset. kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 4400,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 4700,— un Olgai Ticmanis nostiprinātas mūža bezmaksas istabas lietošanas tiesības un Kārlim Ozoliņam lietišķas tiesības uz 99 gadiem par stargabalu „Eturga”;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 440,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā. 19088 Rīgā, 1937. g. 3. septembrī.

Tiesu izpild. K. Riekstis.

Jelgavas apgabaltiesas Bauskas apr. tiesu izpildītājs (kanceļa Bauskā, Pils ielā 48), paziņo, ka 1937. g. „Vald. Vēstn.” 130. num. izsludinātā Bauskas un apkārtnes lauksaimniecības biedrībai piederošās nekustamās mantas, Bauskas apr. Bauskas pag. no Bauskas pilsmuižas atdalītā zemesgabala ar nosaukumu „Izstāde” ar zemes grāmatu reg. 11428. num. pārdošana publiskā izsolē 1937. g. 15. dec. atcelta.

Bauskā, 1937. g. 9. septembrī, 310. l. 19831b

Tiesu izpild. A. Vīgants.

Daugavpils apgab. Jaunlatgales iec. tiesu izpildītāja v. i. J. Bormanis (kanceļa Jaunlatgalē, Lāčplieša ielā 20), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Jāzeps Josifa d. Boguševiča un Latvijas banka: Rēzeknes nodalās prasību apmierināšanai 1938. g. 8. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Michaila un Vasilija Jāņa d. Morozovu nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. 2. hip. raj., Purvmalas pagastā (atdal. no „Baltās mājas” zemes gab.), ierakstīta zemes grāmatu reģistra 4603. num., un sastāv no zemes gabala ar nosaukumu „Ozoliņi”, 14,153 ha platībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 2160,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 900,— Latvijas bankai un Ls 3100,— Jāzepam Boguševičam;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 216,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visi pārdomām nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās kanceļā. Jaunlatgalē, 1937. g. 7. sept. L. 356. 19671

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 2160,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 900,— Latvijas bankai un Ls 3100,— Jāzepam Boguševičam;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 216,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visi pārdomām nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kanceļā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās kanceļā. Jaunlatgalē, 1937. g. 7. sept. L. 356. 19671

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgab. Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs, kura kanceļa ir Jaunlatgalē, Lāčplieša ielā 20, pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1280.—1306. pantiem, paziņo, ka:

1) Friča Jansona prasības par Ls 2927,62 ar proc. piedziņai 1938. g. 8. janvārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Augusta Indriķa d. Ulmaņa nekustamo īpašumu, kas atrodas Jaunlatgales apr. 2. hip. raj., ierakstīts zemes grāmatu reģistrā ar 3540. num. un sastāv no Purvmalas pag. zemes gabala ar nosaukumu „Gaisma”, 0,509 ha platībā, ar ūdensdzirnavām, pilnā sastāvā;

2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 7140,—;

3) tam ir hipotēku parāds Ls 12.000,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā Ls 714,— drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustama īpašuma zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā. Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu.

Pārdomām nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viva kanceļā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kanceļā. 19672 Rīgā, 1937. g. 7. septembrī.

Tiesu izp. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgab. Krustpils iec. tiesu izpildīt. Pēteris Dauge (kanceļa Krustpilī, Rīgas ielā 202), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Nosona Meieroviča prasības apmierināšanai 1937. g. 20. dec., plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jēzupa Vaivoda nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Daugavpils apr. Livānu (agr. Vārkavas) pag. Vonogu robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 16198. folijā un sastāv no 4. viens. 5,345 ha platībā;

2) nekustamā manta publ. izsolē novērtēta par Ls 901,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 800,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 90,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-līkšķes zemes grāmatu nodalā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās kanceļā. Krustpilī, 1937. g. 9. septembrī 696. 19795b

Tiesu izpild. P. Dauge.

Daugavpils apgab. Krustpils iec. tiesu izpild. Pēteris Dauge (kanceļa Krustpilī, Rīgas ielā 202), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Latvijas bankas Rēzeknes nodalās un Juza Krūmina prasību apmierināšanai 1937. g. 20. decembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Bērziņa nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Daugavpils pag. Vagļānu robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 3810. folijā un sastāv no zemes gabaliem, 40 deset. 790 kv. asu platībā;

2) nekustamā manta publ. izsolē novērtēta par Ls 3300,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 2100,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 330,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-līkšķes zemes grāmatu nodalā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās kanceļā. Krustpilī, 1937. g. 9. sept. 806. 19797b

Tiesu izpild. P. Dauge.

izsolē Jāņa Bērziņa nekustamo mantu, pilnā sastāvā, kas atrodas Daugavpils pag. Krustpils pag. Vagļānu robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistra 3810. folijā un sastāv no zemes gabaliem, 40 deset. 790 kv. asu platībā;

2) nekustamā manta publ. izsolē novērtēta par Ls 3300,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 2100,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 330,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomām nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-līkšķes zemes grāmatu nodalā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomām nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kanceļā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās kanceļā. Krustpilī, 1937. g. 9. sept. 806. 19797b

Tiesu izpild. P. Dauge.

Rīgas notāra Jāņa Krūklānda vietas izpildītājs Jānis Podnieks, uz Ernā-Johannas Celinskis, dzim. Rēvalds-Reinvalds, lūgumu, paziņo, ka viņa atsauc pilnvaru, kuru viņa izdevusi Emīlijai Celinskai, šī pilnvara applicināta notāra Krūklānda kanceļā 1934. g. 24. augustā ar reģistra 16923. num., līdz ar visiem uz minētās pilnvaras pamata tālāk izdotiem pārpiņvarojumiem. 19838b

Notāra v. i. J. Podnieks.

Citu iestāžu sludinājumi.

Nodokļu departamenta nodokļu piedziņējs paziņo, ka 1937. g. 20. septembrī, plkst. 10 Rīgā, Gertrūdes ielā 39, 3. dz., pārdos vairāksolišanā Zalamana Levitanus mebeles, novērtētas par Ls 289,— viņa 1936. g. ienāk. nodokļu parāda piedzišanai. Rīgā, 1937. g. 13. sept. 19979b

Nodokļu piedziņējs J. S. a l n a.

Nodokļu departamenta nodokļu piedziņējs paziņo, ka 1937. g. 20. septembrī, plkst. 11.30 Rīgā, Elizabetes ielā 12, 3. dz., pārdos vairāksolišanā Sofijas Bojarskis-Šleifers iekārtas dažādas mantas, novērtētas par Ls 400,— viņas dažādu nodokļu parāda piedzišanai. 19984 Rīgā, 1937. g. 13. septembrī.

Nodokļu piedz. A. P i k o l s.

Nodokļu departamenta nodokļu piedziņējs paziņo, ka 1937. g. 27. septembrī, plkst. 14 Liepājā, Ezera ielā 14, pārdos vairāksolišanā Jāņa Keire biljarda galdu un mēbeles, novērt. par Ls 750,— viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai. Liepājā, 1937. g. 10. septembrī.

Nov. pied. A. T a u r i v š.

Salienas valsts pamatskolai no š. g. 1. oktobra vajadzīgs galdnieks-instruktors - skolas apkalpotājs, valsts valodas prātieks. Pieteikties pie skolas pārzīņa līdz 20. septembrim. Adrese p. n. Saliena.

Sabiedriskās aizgād. departamenta pensiju noz. izsludina par nederīgu soc. apgād. depart. 1930. g. 31. martā izdoto aplic. P/2826 par pensijas tiesību piešķiršanu kara inv. Jānim Milčiņam. 19715b

Rīgas pref. 1. iec. priekšnieks izsludina par nederīgām nozaudētas kara klaus. aplicējas: 1) 21009. aplic., ko Rīgas kara apr. priekšn. 1924. g. 8. maijā izdevis Jānim Kauliņam, dzim. 1901. g. 23. nov., un 2) 6906. aplic., ko Ventspils kara apr. priekšn. 1924. g. 9. maijā izdevis Teodoram Briedim, dzim. 1897. g. 8. maijā. 19853b

Baldones pag. valde izsludina par nederīgu 210. labības grāmatīņu, ko šī pag. valde 1936. g. izdevusi Zundurā m. ntiniekiem.

Sventes pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās šīs pag. valdes izdotās: 1) Latv. iekšz. pasi ser. KL № 003342/542, kas 1927. g. 2. dec. izdota Maksimam Lisovam; 2) 111. lab. grām., kas 1936. g. 10. okt. izdota Jānim Aleškevičam; 3) 263. lab. grām., kas 1936. g. 10. okt. izdota Kazimīram Gedzunam.

4) Latv. iekšz. pasi ser. JZ № 009021/3186, ko Višku pag. valde 1928. g. 10. jūl. izdevusi Veronikai Čirš. 19684g

Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības departaments

1937. g. 23. septembrī, plkst. 10, Rakšanas darbu izdošanas nozares telpās Rīgā, Raiņa bulv. 6, 28. dz., 260. ist.

jauktās izsoles

izdos mazāksolišanā sekošus darbus:

1) Madonas apr. Kalsnavas pag. mel. sab. „Vēžaunica” novadgrāvju pārtīrīšanas darbus, 1782 tek. mtr. garumā, novērt. par Ls 182,—; izsoles droš. nauda Ls 30,—;

2) Cēsu apr. Vecpiebalgas un Taurenas mel. sab. Mierupe-Gauja novadgrāvju tīrīšanas darbus, 11852 tek. mtr. gar., novērt. par Ls 1871,—; izsoles droš. nauda Ls 100,—;

3) Rīgas apr. Skutes pag. mel. sab. „Kritums” papildus novadgr. rakš. un nostiprināšanas darbus, 919 tek. mtr. gar. ar 1191 kub. mtr. tilp., novērtētus par Ls 720,—; izsoles drošības nauda Ls 60,—;

4) Kuldīgas un Tukuma apr. Matkules un Kabiles mel. sab. Greizā liekne galv. novadgr. rakšanas darbus, 3069 tek. mtr. gar. ar 5252 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 3351,—; izsoles droš. nauda Ls 300,—;

5) Kuldīgas apr. Kursiņu pag. mel. sab. „Rūķis” Sauju upes regul. un galv. novadgrāvju 1. gr. rakšanas darbus, 23589 tek. mtr. gar. ar 55683 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 37.847,—; izsoles droš. nauda Ls 1500,—;

6) Valmieras apr. Rozēnu pag. Joglas mel. sab. koka tilta būves un zemes izlīdzināšanas darbus, 4285 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 2726,—; izsoles drošības nauda Ls 200,—;

7) Rīgas apr. Sautāja pag. mel. sab. „Straume” jaunsaimniecību novadgr. rakš. darbus, 4926 tek. mtr. gar. ar 10271 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 4636,—; izsoles droš. nauda Ls 400,—;

8) Rīgas apr. Skrīveru u. c. pag. Skrīveru mel. sab. „Vienība” Braslas upes 1., 2. un 5. gr. zaru grāvju rakšanas darbus, 4569 tek. mtr. gar. ar 11197 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 9965,—; izsoles droš. nauda Ls 400,—;

9) Talsu apr. Upesgrīvas pag. mel. sab. Upesgrīva novadgr. 1. gr. rakšanas, nostipr. un kritiņu un tekņu būves darbus, 12248 tek. mtr. gar. ar 40497 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 31.126,—; izsoles droš. nauda Ls 1500,—;

10) Ventspils apr. Ciervalklāja-Pieņu-Posma mel. sab. 2. gr. novadgr. rakšanas darbus, 8462 tek. mtr. gar. ar 21468 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 15.411,—; izsoles droš. nauda Ls 700,—;

11) Rīgas apr. Skrīveru pag. mel. sab. „Vienība” 1) Braslas upes regul. starp 132—171 miet. un apvadu kanāla rakš. un nostipr. darbus un 2) Braslas upes starp 171—277 miet. un 3., 4. zaru grāvju rakš. darbus, 8302 tek. mtr. gar. ar 27630 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 25.644,—; izsoles droš. nauda Ls 2000,—;

12) Jaunlatgales apr. Rugāju pag. Straudu-Upatnieku mel. sab. „Strauts” novadgr. 1. gr. rakš. un nostipr. darbus, 5092 tek. mtr. gar. ar 26804 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 20.125,—; izsoles droš. nauda Ls 800,—;

13) Kuldīgas apr. Kabiles pag. vec. un jaunsaimniecību novadgr. rakš. nostipr. un mietu dzīšanas darbus, 6960 tek. mtr. gar. ar 15177 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 10.780,—; izsoles droš. nauda Ls 500,—;

14) Liepājas apr. Rucavas pag. Ķirbas purva mel. sab. pļavu dienviddaļas novadgr. rakšanas un pārtīrīšanas darbus, 5822 tek. mtr. gar. ar 2083 kub. mtr. tilp. un 572 t. m nostipr. darbus, novērt. par Ls 5.406,—; izsoles droš. nauda Ls 500,—;

15) Kuldīgas apr. Kabiles pag. nekult. jaunsaimniecību novadgr. rakš., nostipr. un mietu dzīšanas darbus, 16381 tek. mtr. gar. ar 32495 kub. mtr. tilp., novērtētus par Ls 19.930,—; izsoles droš. nauda Ls 800,—;

16) Madonas apr. Lubānas-Meirānu pag. mel. sab. Lubānas klāpi novadgr. rakšanas un ceļu būves darbus, 6562 tek. mtr. gar. ar 27221 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 17.525,—; izsoles droš. nauda Ls 1000,—;

17) Valmieras apr. Rencēnu pag. mel. sab. „Plūdums” novadgr. rakšanas darbus, 4977 tek. mtr. gar. ar 14518 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 9.917,—; izsoles droš. nauda Ls 800,—;

18) Aizupes apr. Asītes un Kalvenes pag. Vārtagas un Striņupju regul. un kop. novadgr. rakšanas darbus, 10.963 tek. m. gar. ar 33.454 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 20.435,—; izsoles droš. nauda Ls 800,—;

19) Jelgavas apr. Livbērzes 1. mel. sab. Gauratas upes regul. darbus, 18201 tek. mtr. gar. ar 28453 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 17394,—; izsoles droš. nauda Ls 1000,—;

20) Jēkabpils apr. Neretas pag. mel. sab. „Neretiņa” novadgr. rakšanas darbus, 9526 tek. mtr. gar. ar 17639 kub. mtr. tilp. un 6274 dubult. tek. m. grāvju nogāžu velenošanas darbus, novērtētus par Ls 13.739,—; izsoles droš. nauda Ls 500,—;

21) Bauskas apr. Stelpes u. c. Sīkšņu un Šķībā purva novadgr. rakš. un 2 kritiņu būves darbus, 11170 tek. mtr. gar. ar 39255 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 18.116,—; izsoles droš. nauda Ls 800,—;

22) Rēzeknes apr. Barkavas pag. mel. sab. „Lisena” 1. gr. novadgr. rakšanas darbus, 10.810 tek. mtr. gar. ar 44.537 kub. mtr. tilp., novērtētus par Ls 30.780,—; izsoles droš. nauda Ls 1500,—;

23) Jelgavas apr. Dobeles u. c. pag. mel. sab. Pakaišu purvs Ausātu upes un galveno novadgrāvju rakšanas darbus, 12.601 tek. mtr. gar. ar 35.008 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 23.240,—; izsoles droš. nauda Ls 1000,—;

24) Bauskas apr. Stelpes pag. mel. sab. 1. papildnovadgrāvja rakšanas darbus, 2162 tek. mtr. gar. ar 10028 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 6239,—; izsoles droš. nauda Ls 500,—;

25) Ventspils apr. Edoles mel. sab. „Kambarplavas” novadgr. rakšanas darbus, 11085 tek. mtr. gar. ar 23.444 kub. mtr. tilp., novērt. par Ls 14.436,—; izsoles drošības nauda Ls 500,—;

26) Bauskas apr. Stelpes u. c. pag. Misas upes augšgala reg., Tēces purva novadgr. rakšanas darbus, 21.284 tek. mtr. gar. ar 78613 kub. mtr. tilp. un 942 m² nogāžu velenošanas darbus, novērt. par Ls 52.332,—; izsoles droš. nauda Ls 2000,—.

Piezīme. Darbiem, lielākiem par Ls 2000,—, uzņēmējiem kā mutiskā, tā rakstiskā solīšanā nepieciešama Nodokļu departamenta aplicība par valsts nodokļu samaksu. Ar tuvākiem izsoles un darbu izvešanas noteikumiem var iepazīties Rīgā, Raiņa bulv. 6, 28. dz., tālr. 34194. L 3587 19857

Dzelzceļu tehniskā direkcija

š. g. 18. septembrī, plkst.